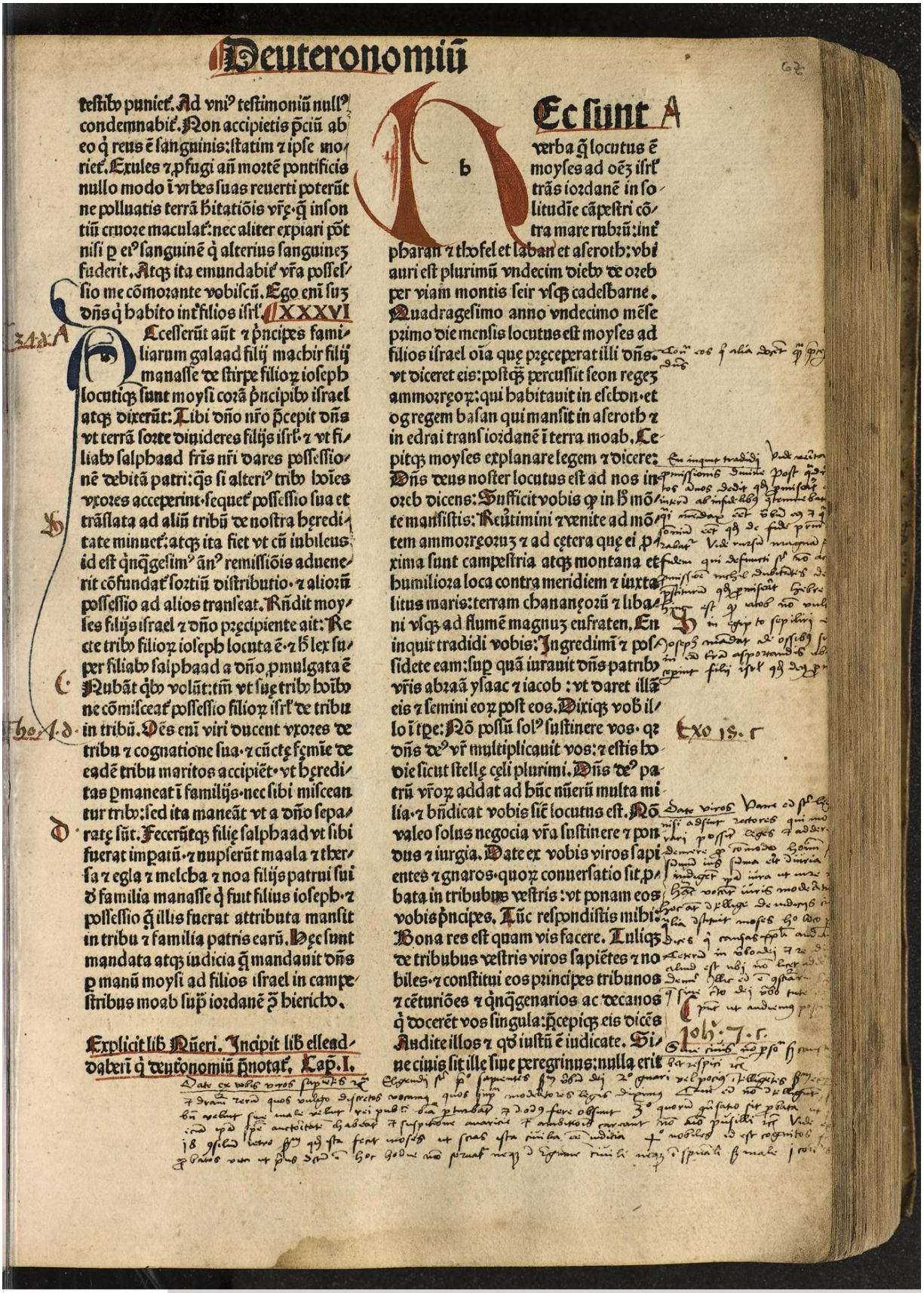

Deuteronomiū

testib⁹ puniet. Ad vni⁹ testimoniū null⁹ condemnabit. Non accipietis p̄ciū ab eo q̄ reus ē sanguinis: statim ⁊ ipse morietur. Exules ⁊ pfugi añ mortē pontificis nullo modo ī vrbes suas reuerti poterūt ne polluatis terrā habitatiōis vr̄e. q̄ insontiū cruore maculat: nec aliter expiari p̄t nisi p eū⁹ sanguinē q̄ alterius sanguinē fuderit. Atq; ita emundabit vr̄a possessio me cōmorante vobiscū. Ego enī sum dñs q̄ habito in⁊ filios isrl. XXXVI

Accesserūt aūt ⁊ p̄ncipes familiarum galaad filij machir filij manasse de stirpe filioz ioseph locutiq; sunt moysi coram p̄ncipib⁹ israel atq; dixerūt: Tibi dño nr̄o p̄cepit dñs vt terrā sorte diuideres filijs isrl. ⁊ vt filiab⁹ salphaad frīs nr̄i dares possessionē debitā patri: q̄s si alteri⁹ trib⁹ hoīes vxores acceperint. sequet possessio sua et trāslata ad aliū tribū de nostra hereditate minuet: atq; ita fiet vt cū inbileus id est q̄nq̄gesim⁹ ān⁹ remissiōis aduenerit cōfundat sortiū distributio. ⁊ alioz̄ possessio ad alios transeat. Rñdit moyses filijs israel ⁊ dño p̄cipiente ait: Recte trib⁹ filioz ioseph locuta ē. ⁊ hāc lex super filiab⁹ salphaad a dño promulgata ē Nubāt q̄b⁹ volūt: tm̄ vt suę trib⁹ hoīb⁹ ne cōmisceat possessio filioz israel de tribu in tribū. Oēs enī viri ducent vxores de tribu ⁊ cognatione sua. ⁊ cūctę fem̄ie de eadē tribu maritos accipiēt. vt hereditas pmaneat ī familijs. nec sibi miscentur trib⁹: sed ita maneāt vt a dño separatę sūt. Fecerūtq; filię salphaad vt sibi fuerat imp̄atū. ⁊ nupserūt maala ⁊ thersa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ noa filijs patrui sui d familia manasse q̄ fuit filius ioseph. ⁊ possessio ḡ illis fuerat attributa mansit in tribu ⁊ familia patris earū. Hę sunt mandata atq; iudicia q̄ mandauit dñs p manū moysi ad filios israel in campestribus moab sup̄ iordanē p̄ hiericho.

Explicit lib⁹ Nūeri. Incipit lib⁹ elleadabarī q̄ deuteronomiū p̄notat. Cap. I.

Hec sunt A verba q̄ locutus ē moyses ad oēz isrl trās iordanē in solitudie cāpestri cōtra mare rubrū: inter pharan ⁊ thofel et laban et aseroth: vbi auri est plurimū vndecim diebus de oreb per viam montis seir vsq; cadesbarne. Quadragesimo anno vndecimo mēse primo die mensis locutus est moyses ad filios israel oīa quę p̄ceperat illi dñs. vt diceret eis: postq; percussit seon regez ammorreoz: qui habitauit in esebon. et og regem basan qui mansit in aseroth ⁊ in edrai transiordanē ī terra moab. Cepitq; moyses explanare legem ⁊ dicere: Dñs deus noster locutus est ad nos in oreb dicens: Sufficit vobis q̄ in hōc mōte mansistis: Reuertimini ⁊ venite ad mōtem ammorreoz ⁊ ad cętera quę ei p̄xima sunt campestria atq; montana et humiliora loca contra meridiem ⁊ iuxta litus maris: terram chananeoz ⁊ libani vsq; ad flumē magnū eufraten. Ecce inquit tradidi vobis: Ingredimini ⁊ possidete eam: sup̄ quā iurauit dñs patribus vr̄is abrahā ysaac ⁊ iacob: vt daret illā eis ⁊ semini eoz̄ post eos. Dixiq; vobis illo ī tpe: Nō possū sol⁹ sustinere vos. q̄ dñs de⁹ vr̄ multiplicauit vos: ⁊ estis hodie sicut stellę celi plurimi. Dñs de⁹ patrū vr̄oz̄ addat ad hūc nūerū multa milia. ⁊ bñdicat vobis sic̄ locutus est. Nō valeo solus negocia vr̄a sustinere ⁊ pondus ⁊ iurgia. Date ex vobis viros sapientes ⁊ gnaros. quoz̄ conuersatio sit probata in tribubus vestris: vt ponam eos vobis p̄ncipes. Tūc respondistis mihi: Bona res est quam vis facere. Tuliq; de tribubus vestris viros sapientes ⁊ nobiles. ⁊ constitui eos principes tribunos ⁊ centuriones ⁊ q̄nq̄genarios ac decanos q̄ docerēt vos singula: p̄cepiq; eis dicēs Audite illos ⁊ q̄d iustū ē iudicate. Sive ciuis sit ille siue peregrinus: nulla erit